

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

05 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Suveică Tudor în numele inculpatei Novițcaia Ina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016, în cauza penală privind-o pe

*Novițcaia Ina Xxxxx, născută la xxxxx,
originară și domiciliată în xxxxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.12.2014 – 19.07.2016;

Instanța de apel: 18.08.2016 – 07.12.2016;

Instanța de recurs: 24.02.2017 – 05.04.2017.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 19 iulie 2016, Novițcaia I. a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei.

S-a dispus încasarea din contul inculpatei Novițcaia I. în beneficiul lui SRL „Agrounigrup” suma de 1 663 535, 27 lei, cu titlul de prejudiciu material.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că inculpata Novițcaia I. în perioada de timp din decembrie 2011 până în luna mai 2012, acționând în scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane și deținând funcția de manager pe achiziții la SRL „Agrounigrup”, cu adresa juridică în mun. Chișinău, șos. Muncești, 631, unde conform obligațiilor de serviciu purta răspundere materială deplină, folosindu-se de situația de serviciu, a însușit de la administrația întreprinderii mijloace bănești în sumă de 1 663 535, 27 lei, cu care conform obligațiilor de serviciu era obligată să

procure terenuri agricole de pe teritoriul Republicii Moldova, însă contrar obligațiilor de serviciu a însușit suma de bani nominalizată și a cheltuit-o pe necesitățile personale, astfel prin acțiunile sale i-a cauzat părții vătămate SRL „Agrounigrup” o daună materială în proporții deosebit de mari.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatei Novîțcaia I. întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 191 alin. (5) Cod penal, delapidarea averii străine, adică *însușirea ilegală a bunurilor altei persoane încredințate în administrarea vinovatului*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de către avocatul Suveică T. în numele inculpatei, care a solicitat casarea acesteia, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința inculpatei Novîțcaia I.

În motivarea apelului, apărătorul a invocat că prima instanță greșit a reținut faptul că inculpata nu a prezentat probe ce ar demonstra utilizarea surselor bănești primiți de la SRL „Agrounigrup”, în scopul pentru care i-au fost transmiși.

Prima instanță, nici nu a ținut cont de faptul că inculpata Novîțcaia I. nu putea prezenta probe solicitate de către instanța de judecată, deoarece aceasta nu avea acces la aceste documente, iar probele cu martorii au confirmat acțiunile întreprinse de Novîțcaia I. cu referire la stabilirea potențialilor vânzători de terenuri, deplasările la locul de trai a acestora și alte cheltuieli suportate în procesul de cumpărare a terenurilor.

De asemenea, avocatul a menționat că în cadrul ședinței de judecată din 16.01.2015, a fost admis demersul părții apărării, iar reprezentantul părții civile a fost obligat de a prezenta instanței actele solicitate de apărare. Documentele au fost prezentate parțial, fapt ce denotă că o parte din acestea nu există sau, dacă există, atunci ele nu confirmă vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii incriminate.

Totodată, apelantul a indicat că prima instanță trebuia să țină cont de prevederile pct. 1.4 al Instrucțiunii de funcție a managerului Novîțcaia I., care stipulează că în funcția de manager poate fi numită persoana, care are studii superioare sau medii profesionale și un stagiu în activitate similară de cel puțin un an, iar reieșind din studiile și experiența lui Novîțcaia I., se constată că aceasta nu întrunea condițiile de angajare și nu putea fi angajată în funcția dată. Mai mult, conform prevederilor art. 4 din Instrucțiunea menționată rezultă faptul că obligațiunile de serviciu puse în sarcina inculpatei, țin de realizarea mărfii și nu de procurarea terenurilor agricole.

Întru susținerea poziției sale, partea apărării a menționat faptul că în cadrul examinării cauzei de către prima instanță, nu au fost prezentate de către acuzare probe care ar demonstra că sumele primite de la Petrovșchi D. și Petroșean V. au fost luate din casieria întreprinderii în scopul transmiterii inculpatei, însă conform actului de învinuire, inculpatei Novîțcaia I. i se incriminează că a însușit de la administrația întreprinderii mijloace bănești în sumă de 1 663 535,27 lei.

Prima instanță la examinarea cauzei date, nu a luat în considerație faptul că, de către acuzare nu a fost prezentată nicio probă care ar confirma că suma de bani

incriminată inculpatei, ca datorie, a fost cheltuită de către aceasta pentru necesități personale.

Conform raportului de expertiză nr. 832 din 07.05.2013 (Vol. II, f.d. 64-67), se atestă că în perioada anului 2012 de către Novîțcaia I. au fost primite mijloace bănești din casa întreprinderii în sumă de 1 814 380 lei.

În conținutul raportului, se menționează că potrivit datelor centrului de evidență contabilă 532.1, în perioada de activitate pe parcursul anului 2012 de către Novîțcaia I. au fost procurate de la persoane fizice terenuri de pământ în sumă totală de 1 814 380 lei.

Astfel, apelantul a mai indicat că, examinând actele de inventariere (la care Novîțcaia I. nu a participat, însă era obligatoriu să participe pentru a da explicații și a transmite documente) prezentate spre cercetare s-a constatat că în perioada anului 2011 - martie 2013 la întreprinderea SRL „Agrounigrup” nu au fost depistate neajunsuri de bunuri materiale și mijloace bănești.

Mai mult, fiind audiat în ședința de judecată expertul Sajin P. care a efectuat expertizele și ulterior a întocmit rapoartele de expertiză judiciar-contabilă, nu a putut da răspunsuri clare pentru a înlătura divergențele apărute în conținutul rapoartelor de expertiză, iar cererea apărării privind numirea efectuării unei expertize în comisie, a fost respinsă de către prima instanță, ca fiind nefondată, ceea ce reprezintă o încălcare a dreptului la apărare și la un proces echitabil inculpatei.

Prima instanță nu a dat nicio apreciere celor menționate de către partea apărării, cu referire la faptul că, în cazul când ar exista careva elemente ale componenței de infracțiune, apoi acestea se conțin în acțiunile sau inacțiunile persoanelor cu funcții de răspundere din întreprinderea SRL „Agrounigrup”.

În concluzie, apelantul a punctat că prima instanță a adoptat o sentință ilegală și nefondată, bazată în mare parte pe probe contradictorii și presupuneri, iar probele prezentate de către acuzator nu confirmă învinuirea înaintată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016 apelul declarat a fost respins, ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. Verificând argumentele invocate în apelul depus, instanța de apel a ajuns la concluzia că, acestea sunt nefondate, fiind combătute de probele anexate și circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță și verificate în cadrul procedurii de judecare a apelului declarat în cauza dată.

Instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate a conchis că, prima instanță corect a constatat că au fost administrate suficiente probe, care demonstrează vinovăția lui Novîțcaia I. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, din care motiv a respins solicitarea apărării privind achitarea inculpatei.

Argumentele apelantului cu privire la aprecierea părtinitoare a probelor administrate, în favoarea părții acuzării și în detrimentul părții apărării, încălcând astfel dreptul inculpatei la un proces echitabil și prezumția nevinovăției, nu au fost reținute ca

întemeiate de către instanța de apel, deoarece aceste argumente nu și-au găsit confirmare în conținutul deciziei contestate.

Tot aici, instanța de apel a indicat că în conținutul sentinței se cuprinde totalitatea declarațiilor martorilor audiați în cadrul cercetării judecătorești, atât din partea acuzării cât și din partea apărării, precum și motivarea aprecierii critice a unor probe, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

În confirmarea vinovăției inculpatei, instanța de apel a reținut că inculpata Novîțcaia I. a primit mijloace bănești pentru activitatea pe care o desfășura în temeiul contractului de muncă nr. 15/11 din 01.12.2011 (f.d. 60-62, vol. II), purtând răspundere materială în baza contractului cu privire la răspunderea materială individuală deplină nr. 16/11-M din 01.12.2011 (f.d. 63, vol. II).

Mijloacele bănești primite erau predestinate procurării terenurilor agricole, însă inculpata nu a utilizat banii în strictă conformitate cu atribuțiile determinate, însușind restul sumei care nu a fost utilizată în procesul de cumpărare a terenurilor agricole, fără a o restitui în contul întreprinderii „Agrounigrup” SRL, cauzând astfel ultimei un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele apelantului precum că, în prima instanță nu au fost prezentate probe care ar demonstra că sumele primite de la Petrovschi D. și Petrosean V. au fost luate din casieria întreprinderii în scopul transmiterii inculpatei, deoarece persoanele Petrovschi D. și Petrosean V. reprezentau administrația întreprinderii, iar banii care au fost transmiși inculpatei prin intermediul lor, erau bani din contul întreprinderii.

În contextul dat, instanța de apel a menționat că potrivit conținutului raportului de expertiză nr. 832 din 07 mai 2013 (Vol. II, f.d. 64-67) rezultă că în perioada de timp cuprinsă între decembrie 2011-2012, inculpata Novîțcaia I. a primit mijloace bănești din casa întreprinderii în sumă de 2 050 380 lei, de la Petrosean V. suma de 1 326 000 lei și de la Petrovschi D. suma de 240 000 lei. Din suma totală primită, Novîțcaia I. a procurat de la persoanele fizice terenuri în valoare totală de 1 957 002, 75 lei. Prin urmare, la 13.03.2013, persoana fizică Novîțcaia I. avea datorie față de SRL „Agrounigrup” în valoare de 1 663 537,27 lei.

Instanța de apel a respins ca nefondat și argumentul apelantului precum că, prima instanță a respins neîntemeiat prin încheierea din 22 iunie 2016 cererea înaintată cu privire la numirea expertizei judiciar contabile în comisie.

În acest sens, instanța de apel a considerat că, circumstanțele invocate în demersul înaintat privind numirea expertizei judiciare în comisie au fost elucidate prin alte înscrisuri anexate la materialele prezentei cauze penale, inclusiv prin raportul de expertiză nr. 832 din 07.05.2013 și raportul de expertiză nr. 1456 din 20.08.2014.

Totodată, instanța de apel a constatat că, expertiza judiciar contabilă suplimentară nr. 1456 din 20.08.2014 a fost efectuată la demersul inculpatei Novîțcaia I., în conținutul raportului a fost dat răspuns la toate întrebările formulate de către aceasta în cererea sa, iar inculpata a dispus de suficient timp și de posibilitatea de a prezenta expertului

judiciar, setul de acte de care dispune și care urmau a fi examinate în cadrul expertizei judiciar-contabile, fapt neglijat de către aceasta.

Referitor la pedeapsa stabilită inculpatei, instanța de apel a constatat că prima instanță just a individualizat pedeapsa cu respectarea criteriilor de individualizare prevăzute la art. 75 Cod penal, considerând că pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani cu executare în penitenciar pentru femeii de tip închis, este una echitabilă și proporțională infracțiunii comise, care va duce la realizarea scopului pedepsei penale prevăzut la art. 61 Cod penal.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Suveică T. în numele inculpatei a atacat-o cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului, avocatul invocă că instanța de apel a adoptat o decizie neîntemeiată, fără a face o analiză profundă a probelor prezentate atât de partea acuzării, cât și de partea apărării, în sensul art. 101 Cod de procedură penală, ajungând pripit la concluzia de a o condamna pe inculpata Novîțcaia I. în baza art. 191 alin. (5) Cod penal.

În susținerea acestei idei, recurentul accentuează că prima instanță a admis demersul apărării privind obligarea reprezentantului părții vătămate de a prezenta câteva documente adoptate în cadrul activității întreprinderii, care ar fi demonstrat nevinovăția inculpatei, însă în pofida acestui fapt, reprezentantul părții vătămate nu a prezentat toate documentele solicitate, ceea ce pune la îndoială existența lor.

Tot aici, menționează că în conținutul deciziei, instanța de apel a punctat că, nici în cadrul examinării cauzei în prima instanță și nici în instanța de apel, inculpata Novîțcaia I. nu a prezentat careva probe (rapoarte, dări de seamă), care ar demonstra că pentru toate achizițiile de terenuri ar fi prezentat administrației SRL „Agrounigrup” dovada suportării cheltuielilor aferente (taxe notariale, taxe de stat, inclusiv pentru obținerea diferitor certificate, cheltuieli de transport, alte feluri de cheltuieli), ce au fost suportate la procurarea de la persoanele fizice terenuri în valoare totală de 1 814 380 lei.

La capitolul dat, apărătorul indică că, inculpata Novîțcaia I. a prezentat administrației întreprinderii documentele respective, însă acestea nu au fost luate în considerație la efectuarea inventarierilor și expertizelor, care s-au petrecut în lipsa acesteia.

În cadrul ședinței instanței de apel, s-a constatat că inculpata Novîțcaia I. la momentul angajării nu întrunea condițiile prevăzute la pct. 1.4 al Instrucțiunii de funcție a managerului Novîțcaia I.

În continuare, recurentul remarcă că potrivit raportului de expertiză nr. 832 din 07.05.2013, în perioada anului 2012 de către Novîțcaia I. au fost primite mijloace bănești din casa întreprinderii în sumă de 1 814 380 lei. Conform datelor centrului de evidență contabilă 532.1, în perioada de activitate 2012 de către Novîțcaia I. au fost procurate de la persoane fizice terenuri cu valoarea totală de 1 814 380 lei, iar neajunsuri nu au fost depistate.

Fiind audiat în ședința de judecată, expertul Sajin P. care a efectuat expertizele și a întocmit rapoartele de expertiză, acesta nu a putut da răspunsuri clare pentru a înlătura divergențele apărute.

Astfel, recurentul menționează că în legătură cu acest fapt, în scopul examinării multilaterale și obiective a circumstanțelor de fapt ale cauzei, întru stabilirea adevărului, apărarea a solicitat primei instanțe numirea unei expertize în comisie, cu participarea inculpatei, însă demersul dat a fost respins ca fiind neîntemeiat, încalcându-se astfel dreptul la apărare și la un proces echitabil a inculpatei Novițcaia I.

În concluzie, se indică că instanța de apel a examinat formal apelul declarat de către apărare, nu a cercetat circumstanțele relevante pentru prezenta cauză, a adoptat o soluție neargumentată, punând la baza condamnării declarațiile reprezentantului părții vătămate, care sunt în contradicție și nu coroborează cu alte probe.

În drept, recurentul își întemeiază recursul pe temeiurile prevăzute la pct. 6), 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

7. Asupra recursului declarat, procurorul a depus referință, prin care solicită declararea recursului inadmisibil, ca fiind neîntemeiat, din motiv că instanța de apel a adoptat o decizie legală, corectă și motivată obiectiv.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

La caz, din conținutul recursului declarat se constată că recurentul invocă drept temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală. Potrivit pct. 6) menționat, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă la judecarea cauzei, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței. Prevederile pct. 8) al aceluiași articol, stipulează că inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii. Pct. 12) este invocat în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Așadar, Colegiul penal verificând textul recursului declarat, constată că avocatul inculpatei în argumentarea acestuia, expune desfășurat circumstanțele de fapt ale cauzei, și invocă că instanța de apel greșit a constatat că prin probele administrate se demonstrează vinovăția inculpatei Novițcaia I. în comiterea infracțiunii de delapidare a averii străine în proporții deosebit de mari.

De asemenea, recurentul specifică că instanța de apel nu a făcut o analiză profundă a probelor prezentate atât de partea acuzării, cât și de partea apărării în sensul prevederilor indicate la art. 101 Cod de procedură penală, ajungând pripit la concluzia privind vinovăția inculpatei.

Însă, verificând materialele dosarului în raport cu criticele recurentului enunțate, Colegiul penal conchide că la judecarea apelului instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă privind condamnarea inculpatei în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în cauză.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât cele ale apărării, cât și cele ale acuzării, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția inculpatei Novîțcaia I., învinuită de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, să fie una legală și întemeiată, iar pedeapsa aplicată - în limita sancțiunii prevăzute de articolul respectiv.

Tot aici, se remarcă că instanța de judecată, având în vedere egalitatea părților în proces, este obligată să asigure cercetarea tuturor circumstanțelor cauzei și probele prezentate de părți, în egală măsură, ca, ulterior, să le dea acestora o apreciere obiectivă și sub toate aspectele, iar din analiza dispozițiilor menționate și în raport cu decizia recurată, Colegiul penal statuează că instanța de apel a respectat această obligație, a apreciat în mod obiectiv probele acumulate la cauza penală dată.

Referindu-se la alegațiile recurentului, precum că nu au fost administrate suficiente probe, ce ar confirma vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii incriminate, Colegiul penal menționează că acestea urmează a fi considerate ca fiind neîntemeiate, deoarece instanța de apel judecând apelul declarat a analizat întreg ansamblu probator și a ajuns la o concluzie corectă referitor la faptul că inculpata se face vinovată de însușirea ilegală a sumei de bani restantă din suma totală care i-a fost oferită pentru cumpărarea terenurilor agricole, pentru perfectarea actelor necesare, precum și pentru cheltuielile aferente acestora. Inculpata nu a restituit mijloacele bănești rămase în contul întreprinderii SRL „Agrounigrup”, cauzând astfel acesteia un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

Totodată, Colegiul penal indică că instanța de apel corect a reținut că potrivit rapoartelor de expertiză întocmite în cauza penală dată cu nr. 832 din 07 mai 2013 și nr. 1456 din 20 august 2014, rezultă că inculpata Novîțcaia I. în perioada cuprinsă între decembrie 2011 – 2012 a primit din casieria întreprinderii SRL „Agrounigrup” mijloace bănești în sumă totală de 2 054 380 lei, de la Petrovschi D. suma de 1 326 000 lei și de la Petrosean V. suma de 240 000 lei, în total aceasta a primit mijloace bănești în sumă de 3 620 380 lei. Din această sumă, inculpata a procurat pe parcursul perioadei cuprinse între decembrie 2011 – 2012, terenuri agricole în sumă totală de 1 957 002,75 lei. Astfel, suma rămasă inculpatei în urma tranzacțiilor efectuate constituia 1 663 537,27 lei.

Suma menționată, inculpata nu a restituit-o în casieria întreprinderii SRL „Agrounigrup”, la materialele dosarului nefiind anexată vreo dovadă în sensul dat, prin ce se confirmă că inculpata Novîțcaia I. a însușit suma restantă ilegal.

Subsidiar celor menționate supra, Colegiul penal conchide că acțiunile inculpatei corect au fost încadrate juridic în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, constituind infrațiunea de delapidare a averii străine în proporții deosebit de mari.

În vederea consolidării poziției formulate în privința vinovăției inculpatei, Colegiul penal indică că instanțele de fond au cercetat obiectiv întreg ansamblu probator administrat la dosar, și corect au concluzionat că vinovăția inculpatei în săvârșirea infrațiunii incriminate prin rechizitoriu, a fost confirmată indubitabil atât prin declarațiile martorilor audiați la caz, cât și prin probele materiale anexate la cauza penală.

Tot aici, Colegiul penal menționează că instanțele ierarhic inferioare just au concluzionat că inculpata nu a prezentat vreo dovadă plauzibilă, care ar confirma că datoria restantă față de SRL „Agrounigrup” în valoare de 1 663 535,27 lei a fost cheltuită de către aceasta pentru necesitățile aferente apărute în procesul de cumpărare a terenurilor agricole.

Prin urmare, se constată că, faptul dat în cumul cu probele administrate confirmă delapidarea de către inculpata Novîțcaia I. a mijloacelor bănești în sumă de 1 663 535,27 lei primite de la SRL „Agrounigrup” pentru procurarea terenurilor.

În continuare, Colegiul penal punctează că recurentul în cererea de recurs declarată a mai invocat și faptul că instanțele de fond eronat i-au respins ca fiind nefondat, demersul privind numirea efectuării unei expertize judiciar contabile în comisie, cu participarea inculpatei Novîțcaia I., în acest fel fiindu-i încălcat inculpatei dreptul la apărare și la un proces echitabil.

Referindu-se la argumentul dat, Colegiul penal nu-l reține ca fiind întemeiat, iar în argumentarea poziției date, menționează că atât prima instanță, cât și instanța de apel au respins demersul prin încheieri motivate adoptate la 22.06.2016 (vol. III, f.d. 15), și respectiv la 16.11.2016 (vol.III, f.d. 168-170), acordând deplină eficiență prevederilor art. 144, 146 Cod de procedură penală.

În motivarea, încheierilor adoptate instanțele de fond au indicat că la caz, au fost dispuse două expertize judiciar-contabile. A doua expertiză a fost numită la cererea inculpatei din 14.01.2014, de către procuror prin ordonanța din 15.01.2014, în care au fost incluse toate întrebările formulate de către inculpată în cererea sa.

La 28.04.2014 inculpatei și avocatului acesteia i-a fost adusă la cunoștință ordonanța menționată, indicând în procesul verbal că au luat cunoștință cu ordonanța în cauză și întrebări suplimentare nu au. Tot atunci, inculpata și-a asumat obligația să prezinte un set de acte pentru examinarea lor în cadrul expertizei suplimentare numite, pentru ce au și semnat.

Așadar, inculpatei i s-a oferit termen suficient pentru a putea prezenta expertului setul de acte de care dispune, ca ele să fie supuse cercetării în cadrul efectuării expertizei suplimentare, fapt ce a fost neglijat de către aceasta.

În asemenea circumstanțe, instanțele de fond au menționat că în raportul de expertiză contabilă suplimentară nr. 1456 din 20.08.2014, experții au dat răspuns la toate întrebările puse în sarcina acestora, în baza materialelor dosarului penal, din motiv că de către inculpată nu au fost prezentate înscrisurile, pentru depunerea cărora ultima a solicitat acordarea unei perioade de timp.

Mai mult ca atât, Colegiul penal remarcă, că pentru clarificarea circumstanțelor reflectate în raportul de expertiză, în cadrul ședinței de judecată în prima instanță a fost audiat expertul Sajin P. în prezența inculpatei și a avocatului acesteia, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată din 30 mai 2016 (vol. III, f.d. 37(verso)-38; f.d. 97-100), respectiv ei au fost în deplină posibilitate de a pune întrebări pentru a elucida circumstanțele neclare din conținutul raportului de expertiză.

Reieșind din cele menționate, Colegiul penal conchide că în speța dată nu pot fi reținute alegațiile recurentului precum că inculpatei i-a fost încălcat dreptul la apărare și la un proces echitabil, deoarece de către instanțele de fond a fost respectat principiul egalității armelor, oferindu-le ambelor părți posibilitatea egală de a prezenta probe în apărarea sau învinuirea inculpatei.

Într-o altă ordine de idei, privitor la alegația recurentului ce se referă la lipsa în acțiunile inculpatei a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, eroare de drept stipulată expres în pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal relevă faptul, recurentul în argumentarea erorii date nu a indicat concret ce element al componentei de infracțiune lipsește în fapta comisă de către inculpată, acesta doar s-a rezumat la punctarea unor argumente de ordin general ce se referă în mare parte la modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele de fond.

Așadar, Colegiul penal ține să amintească că atribuția de apreciere a probelor este pusă pe seama instanțelor de fond și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor când instanțele menționate, la aprecierea probelor au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesual penale, ceea ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept.

Ținând cont de argumentele formulate în prezentul recurs, dar și de conținutul deciziei contestate, Colegiul penal ajunge la concluzia că decizia recurată este în concordanță cu normele procesual-penale ce se referă la examinarea obiectivă, multilaterală și complexă a cauzei penale cu verificarea circumstanțelor de fapt și constatarea aspectelor de drept importante pentru justa soluționare a cauzei, printr-o cercetare amplă a probelor administrate, cărora li s-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce (art. 100-101 Cod de procedură penală) și cu expunerea detaliată asupra motivelor formulate în apel.

Drept urmare, Colegiul penal conchide că argumentele invocate în recurs nu au fost motivate prin prisma erorilor de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, iar temei de intervenire în decizia contestată nu a fost stabilit, astfel recursul declarat este considerat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Suveică Tudor în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016, în cauza penală privind-o pe *Novițcaia Ina xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 19 mai 2017.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru